

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

18. september 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 309/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 309/02	Sag C-599/14 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Rådet for den Europæiske Union mod Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opretholdelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger — betingelser — retsgrundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — begrundelsespligt)	2
2017/C 309/03	Udtalelse 1/15: Domstolens udtalelse (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Europa-Parlamentet (Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — udkast til aftale mellem Canada og Den Europæiske Union — overførsel af passagerlisteoplysninger fra EU til Canada — passende retsgrundlag — artikel 16, stk. 2, TEUF, artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF — forenelighed med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	3

2017/C 309/04	Sag C-79/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Rådet for Den Europæiske Union mod Hamas og Europa-Kommissionen (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opretholdelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger — betingelser — retsgrundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — begrundelsespligt)	4
2017/C 309/05	Sag C-517/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — artikel 101 TEUF og 102 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 30 — kommissionsafgørelse, der fastslår et ulovligt kartel på det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en ikke- fortrolig udgave af denne afgørelse — afslag på en begæring om fortrolig behandling af visse oplysninger — høringskonsulentens kompetenceområde — afgørelse 2011/695/EU — artikel 8 — fortrolighed — oplysninger, der stammer fra en anmodning om bødefritagelse — delvist afslag på en begæring om fortrolig behandling — berettiget forventning — ligebehandling)	5
2017/C 309/06	Sag C-560/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Europa Way Srl og Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — tildeling af brugsrettigheder til radiofrekvenser til digital jordbaseret radio- og tv-spredning — annullation af en igangværende vederlagsfri udvælgelsesprocedure (»beauty contest«) og erstatning heraf med en auktionsprocedure — nationale lovgiveres indgriben — nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed — forudgående høring — tildelingskriterier — berettiget forventning)	5
2017/C 309/07	Sag C-670/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. juli 2017 — Sag anlagt af Jan Šalplachta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister — direktiv 2003/8/EF — fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art — anvendelsesområde — en medlemsstats lovgivning, der fastsætter, at udgifter til oversættelse af bilag, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen om retshjælp, ikke kan godtgøres)	6
2017/C 309/08	Sag C-696/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen (Appel — transport — direktiv 2010/40/EU — indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet — artikel 7 — delegation af beføjelser til Europa-Kommissionen — grænser — delegeret forordning (EU) nr. 885/2013 — tilrådighedsstillelse af informationstjenester vedrørende sikrede parkeringspladser for lastbiler og erhvervskøretøjer — delegeret forordning (EU) nr. 886/2013 — data og procedurer for vederlagsfri tilrådighedsstillelse af et minimum af generel trafiksikkerhedsinformation for brugerne — artikel 290 TEUF — udtrykkelig afgrænsning af delegationens formål, indhold, omfang og varighed — væsentlig bestemmelse på det pågældende område — oprettelse af et kontrolorgan)	7
2017/C 309/09	Sag C-80/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. juli 2017 — ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mod Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 1 — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — gratis tildeling af kvoter — afgørelse 2011/278/EU — gyldighed — princippet om god forvaltningsskik — fastlæggelse af produktbenchmark for varmt metal — anvendelse af data fra »BREF« for jern- og stålproduktion og af retningslinjer ved fastsættelse af benchmarket for varmt metal — begrebet »tilsvarende produkter« — referenceanlæg — begrundelsespligt)	7

2017/C 309/10	Sag C-84/16 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. juli 2017 — Continental Reifen Deutschland GmbH mod Compagnie générale des établissements Michelin og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »XKING« — indsigelse fra indehaveren af de nationale varemærker og international registrering af ordmærket »X« — appelkammerets afslag på indsigelsen — risiko for forveksling — urigtig gengivelse af beviserne) . . .	8
2017/C 309/11	Sag C-112/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — elektronisk kommunikation — telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — ligebehandling — fastsættelse af det antal digitale radiofrekvenser, som skal tildeles hver operatør, der i forvejen råder over analoge radiofrekvenser — medregning af ulovligt anvendte analoge radiofrekvenser — overensstemmelse mellem det antal analoge radiofrekvenser, der rådes over, og det antal digitale radiofrekvenser, der opnås)	9
2017/C 309/12	Sag C-175/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paaianen og Satu Piik mod SOS-Lapsikylä ry (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/88/EF — artikel 17 — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — supplerende godtgørelser — forening til beskyttelse af børn — »erstatningsforældre« — fastansatte »forældres« midlertidige fravær — arbejdstagere ansat som »forældre«-afløsere — begreb)	10
2017/C 309/13	Sag C-182/16 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Salumificio Fratelli Beretta SpA (Appel — EU-varemærker — figurmærke med ordbestanddelen »STICK MiniMINI Beretta« — indsigelse fra indehaveren af EU-ordmærket Mini Wini — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret's (EUIPO) afvisning af indsigelsen — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — opmærksomhedsniveauet i den relevante kundekreds — selvstændig adskillelsesevne — dominerende karakter — kriterier med henblik på bedømmelsen af den visuelle lighed — begrundelsespligt)	10
2017/C 309/14	Forenede sager C-196/16 og 197/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. juli 2017 — Comune di Corridonia (sag C-196/16), Comune di Loro Piceno (sag C-197/16) m.fl. mod Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2011/92/EU — mulighed for efterfølgende at foretage en vurdering af et biogasanlægs indvirkninger på miljøet med henblik på at få en ny tilladelse)	11
2017/C 309/15	Sag C-225/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. juli 2017 — straffesag mod Mossa Ouhrami (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — direktiv 2008/115/EF — artikel 11, stk. 2 — afgørelse om indrejseforbud, som er truffet før ikrafttrædelsen af dette direktiv, og af en længere varighed end den, der er fastsat ved nævnte direktiv — begyndelsestidspunktet for perioden for indrejseforbuddet)	12
2017/C 309/16	Sag C-348/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. juli 2017 — Moussa Sacko mod Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — asylpolitik — direktiv 2013/32/EU — artikel 12, 14, 31 og 46 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — søgsmål til prøvelse af et afslag på en ansøgning om international beskyttelse — rettens mulighed for at træffe afgørelse uden at høre ansøgeren) . . .	12

2017/C 309/17	Sag C-386/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. juli 2017 — »Toridas« UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 1 — kvalificering af en transaktion som levering inden for Fællesskabet — fritagelse i forbindelse med levering af varer inden for Fællesskabet — erhververen har til hensigt at videresælge varerne til en afgiftspligtig person i en anden medlemsstat, inden de transporteres fra den første medlemsstat — den eventuelle betydning af, at en del af varerne er blevet forarbejdet inden afsendelsen)	13
2017/C 309/18	Sag C-471/16 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Meissen Keramik GmbH (Appel — EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af figurmærket, som indeholder ordbestanddelen »meisse« — afvisning af indsigelsen — beviser, som fremlægges for første gang — urigtig gengivelse — reel brug af de ældre varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 3 — artikel 8, stk. 5 — forbindelse mellem de mærker, der skal sammenlignes)	14
2017/C 309/19	Sag C-490/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — A.S. mod Republiken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandstatsborgere, som ønsker at opnå international beskyttelse — en medlemsstats offentlige myndigheder organiserer grænsepassagen med henblik på at sikre gennemrejse til en anden medlemsstat — undtagelsesvis tilladelse til indrejse af humanitære grunde — artikel 13 — ulovlig passage af den ydre grænse — frist på 12 måneder regnet fra grænsepassagen — artikel 27 — retsmidler — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 29 — frist på seks måneder til at gennemføre overførslen — beregning af frister — gennemførelse af en prøvelse — opsættende virkning)	14
2017/C 309/20	Sag C-519/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. juli 2017 — Superfoz — Supermercados Lda mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EF) nr. 882/2004 — offentlig kontrol med foderstoffer og fødevarer — finansiering af den offentlige kontrol — artikel 26 og 27 — almindelig beskatning — gebyrer eller afgifter — afgift på fødevarerforretninger)	15
2017/C 309/21	Sag C-646/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — sag indledt af Khadija Jafari og Zainab Jafari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandstatsborgere, som ønsker at opnå international beskyttelse — en medlemsstats offentlige myndigheder organiserer grænsepassagen med henblik på at sikre gennemrejse til en anden medlemsstat — undtagelsesvis tilladelse til indrejse af humanitære grunde — artikel 2, litra m) — begrebet »visum« — artikel 12 — udstedelse af et visum — artikel 13 — ulovlig passage af den ydre grænse)	16
2017/C 309/22	Sag C-670/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Tsegeza Mengesteab mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Minden — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 20 — indledning af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig — indgivelse af ansøgning om international beskyttelse — en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet de kompetente myndigheder i hænde — artikel 21, stk. 1 — frist for indgivelse af en anmodning om overtagelse — ansvaret overgår til en anden medlemsstat — artikel 27 — retsmidler — omfanget af domstolsprøvelsen)	17
2017/C 309/23	Sag C-262/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Solvay Chimica Italia SpA m.fl. mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Sag C-263/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Whirlpool Europe Srl m.fl. mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Sag C-273/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Sol Gas Primari Srl mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Sag C-297/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 23. maj 2017 — Bashar Ibrahim mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
2017/C 309/27	Sag C-299/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 23. maj 2017 — VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH mod Google Inc.	21
2017/C 309/28	Sag C-312/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Hamm (Tyskland) den 29. maj 2017 — Surjit Singh Bedi mod Forbundsrepublikken Tyskland og Forbundsrepublikken Tyskland på vegne af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	22
2017/C 309/29	Sag C-318/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Mahmud Ibrahim m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland	23
2017/C 309/30	Sag C-319/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Nisreen Sharqawi m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland	24
2017/C 309/31	Sag C-328/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italien) den 31. maj 2017 — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mod Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Sag C-331/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 1. juni 2017 — Martina Sciotto mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Sag C-342/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italien) den 8. juni 2017 — Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia mod Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Sag C-368/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16. juni 2017 — Hüsken m.fl. mod Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Sag C-374/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. juni 2017 — Finanzamt B mod A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Sag C-389/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 29. juni 2017 — UAB »EVP International« mod Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Sag C-400/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Dolj (Rumænien) den 30. juni 2017 — Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită og Vasilica Gheorghită mod SC Bancpost SA og SC Bancpost SA — sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Sag C-402/17 P: Appel iværksat den 4. juli 2017 af JYSK sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-403/15, JYSK sp. z o.o. mod Europa-Kommissionen . . .	29

2017/C 309/39	Sag C-413/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 10. juli 2017 — UAB »Roche Lietuva« mod VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Sag C-431/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulis tis Epikrateias (Grækenland) den 17. juli 2017 — Munken Eirinaios, verdslig Antonios Giakoumakis mod Dikigorikos Sillogos Athinon	30
2017/C 309/41	Sag C-443/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 24. juli 2017 — Abraxis Bioscience LLC mod Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Sag C-458/17 P: Appel iværksat den 31. juli 2017 af Rami Makhlouf til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. maj 2017 i sag T-410/16, Rami Makhlouf mod Rådet for Den Europæiske Union	31
Retten		
2017/C 309/43	Sag T-371/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2017 — Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — antitrust — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 18, stk. 3 — afgørelse om anmodning om oplysninger — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	33
2017/C 309/44	Sag T-429/17: Sag anlagt den 11. juli 2017 — Laboratoires Majorelle mod EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Sag T-438/17: Sag anlagt den 17. juli 2017 — The Scotch Whisky Association mod EUIPO — José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Sag T-456/17: Sag anlagt den 21. juli 2017 — Lupu mod EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Sag T-459/17: Sag anlagt den 21. juli 2017 — Fifth Avenue Entertainment mod EUIPO — Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Sag T-464/17: Sag anlagt den 26. juli 2017 — TP mod Kommissionen	36
2017/C 309/49	Sag T-465/17: Sag anlagt den 26. juli 2017 — VKR Holding mod EUIPO (VELUX)	37
2017/C 309/50	Sag T-469/17: Sag anlagt den 28. juli 2017 — The Scotch Whisky Association mod EUIPO — José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Sag T-470/17: Sag anlagt den 26. juli 2017 — Sensotek mod EUIPO — Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Sag T-471/17: Sag anlagt den 28. juli 2017 — Edison mod EUIPO (EDISON)	39
2017/C 309/53	Sag T-488/17: Sag anlagt den 3. august 2017 — Ghost — Corporate Management mod EUIPO (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Sag T-489/17: Sag anlagt den 2. august 2017 — Windspiel Manufaktur mod EUIPO (gengivelse af en kapsel på en flaske)	40
2017/C 309/55	Sag T-13/16: Rettens kendelse af 18. juli 2017 — Gauff mod EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Sag T-260/17: Rettens kendelse af 7. juli 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 309/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 300 af 11.9.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 293 af 4.9.2017

EUT C 283 af 28.8.2017

EUT C 277 af 21.8.2017

EUT C 269 af 14.8.2017

EUT C 256 af 7.8.2017

EUT C 249 af 31.7.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Rådet for den Europæiske Union mod Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen

(Sag C-599/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opretholdelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger — betingelser — retsgrundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — begrundelsespligt)

(2017/C 309/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for den Europæiske Union (ved E. Finnegan, B. Driessen og G. Étienne, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (ved advokaten T. Buruma og A.M. van Eik), Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling og V. Kaye, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray) samt Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og M.F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, F. Fize, D. Colas og B. Fodda, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) har afholdt.
- 3) Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.15.

Domstolens udtalelse (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Europa-Parlamentet**(Udtalelse 1/15) ⁽¹⁾**

(Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — udkast til aftale mellem Canada og Den Europæiske Union — overførsel af passagerlisteoplysninger fra EU til Canada — passende retsgrundlag — artikel 16, stk. 2, TEUF, artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF — forenelighed med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2017/C 309/03)

Processprog: alle officielle sprog

Part, som anmoder om udtalelsen

Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og D. Moore, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger skal være støttet på både artikel 16, stk. 2, TEUF og artikel 87, stk. 2, litra a), TEUF.
- 2) Aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger er uforenelig med artikel 7, 8 og 21 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den ikke udelukker overførslen af følsomme oplysninger fra Den Europæiske Union til Canada samt brugen og opbevaringen af disse oplysninger.

Aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger skal for at være forenelig med artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder:

- a) klart og præcist fastlægge de passagerlisteoplysninger, der skal overføres fra Den Europæiske Union til Canada
- b) fastsætte, at de modeller og kriterier, der anvendes i forbindelse med den automatiserede behandling af passagerlisteoplysninger, vil være specifikke, pålidelige og ikke-diskriminerende; fastsætte, at de databaser, der vil blive anvendt, indskrænkes til dem, som Canada fører i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet
- c) bortset fra i forbindelse med kontrol af de forud fastsatte modeller og kriterier, hvorpå den automatiserede behandling af passagerlisteoplysninger er baseret, undergive såvel den kompetente canadiske myndigheds brug af disse oplysninger under flypassagerernes ophold i Canada og efter deres udrejse fra dette land som enhver videregivelse af oplysningerne til andre myndigheder materielle og processuelle betingelser, som er støttet på objektive kriterier; gøre denne brug og denne videregivelse — undtagen i behørigt begrundede hastende tilfælde — betinget af en forudgående kontrol, der foretages af enten en domstol eller en uafhængig administrativ enhed, hvis afgørelse, hvorved brugen tillades, træffes på grundlag af en begrundet anmodning, som navnlig fremsættes af disse myndigheder inden for rammerne af procedurer med henblik på forebyggelse, opdagelse eller strafferetlig forfølgning
- d) indskrænke opbevaringen af passagerlisteoplysninger efter flypassagerernes afgang til oplysningerne for de passagerer, med hensyn til hvilke der foreligger objektive forhold, som gør det muligt at antage, at de kan frembyde en risiko i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grov, grænseoverskridende kriminalitet

- e) gøre den kompetente canadiske myndigheds videregivelse af passagerlisteoplysninger til offentlige myndigheder i et tredjeland betinget af, at der foreligger enten en aftale mellem Den Europæiske Union og dette tredjeland, der svarer til aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, eller en afgørelse fra Europa-Kommissionen i henhold til artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som omfatter de myndigheder, hvortil passagerlisteoplysningerne tiltænkes overført
- f) fastsætte en ret til individuel underretning af flypassagererne i tilfælde af, at passagerlisteoplysningerne vedrørende dem bliver brugt under deres ophold i Canada og efter deres afgang fra dette land, og i tilfælde af, den kompetente canadiske myndighed videregiver disse oplysninger til andre myndigheder eller til privatpersoner, og
- g) sikre, at tilsynet med de regler, der er fastsat i aftalen mellem Canada og Den Europæiske Union om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, og som vedrører beskyttelse af flypassagererne ved behandling af passagerlisteoplysninger vedrørende dem, føres af en uafhængig tilsynsmyndighed.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Rådet for Den Europæiske Union mod Hamas og Europa-Kommissionen

(Sag C-79/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — bekæmpelse af terrorisme — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder — indefrysning af midler — fælles holdning 2001/931/FUSP — artikel 1, stk. 4 og 6 — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opretholdelse af en organisation på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger — betingelser — retsgrundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — afgørelse truffet af en kompetent myndighed — begrundelsespligt)

(2017/C 309/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, G. Étienne og M. Bishop, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Hamas (ved avocate L. Glock) og Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (ved D. Colas, F. Fize og G. de Bergues, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 17. december 2014, Hamas mod Rådet (T-400/10, EU:T:2014:1095), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-517/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — artikel 101 TEUF og 102 TEUF — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 30 — kommissionsafgørelse, der fastslår et ulovligt kartel på det europæiske marked for autoglas — offentliggørelse af en ikke- fortrolig udgave af denne afgørelse — afslag på en begæring om fortrolig behandling af visse oplysninger — høringskonsulentens kompetenceområde — afgørelse 2011/695/EU — artikel 8 — fortrolighed — oplysninger, der stammer fra en anmodning om bødefritagelse — delvist afslag på en begæring om fortrolig behandling — berettiget forventning — ligebehandling)

(2017/C 309/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH (ved advokats L. Garzaniti, F. Hoseinian og A. Burckett St Laurent)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd og AGC Glass Germany GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Europa Way Srl og Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-560/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — tildeling af brugsrettigheder til radiofrekvenser til digital jordbaseret radio- og tv-spredning — annullation af en igangværende vederlagsfri udvælgelsesprocedure (»beauty contest«) og erstatning heraf med en auktionsprocedure — nationale lovgiveres indgriben — nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed — forudgående høring — tildelingskriterier — berettiget forventning)

(2017/C 309/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Europa Way Srl og Persidera SpA

Sagsøgte: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Procesdeltagere: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI) og Sky Italia Srl

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 3a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national lovgiver under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder annullerer en igangværende udvælgelsesprocedure for tildeling af digitale radiofrekvenser, som foranstalles af den kompetente nationale tilsynsmyndighed, efter at proceduren er blevet suspenderet af et nationalt ministerium.
- 2) Artikel 9 i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, artikel 3, 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140, og artikel 2 og 4 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en vederlagsfri udvælgelsesprocedure for tildeling af radiofrekvenser, der blev afholdt med henblik på at afhjælpe ulovlig udelukkelse af visse operatører på markedet, erstattes med en udvælgelsesprocedure mod vederlag, som bygger på en omarbejdet plan for tildeling af radiofrekvenser efter en reduktion af antallet heraf, forudsat at den nye udvælgelsesprocedure bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier samt er i overensstemmelse med de mål, der er anført i artikel 8, stk. 2-4, i direktiv 2002/21, som ændret. Det tilkommer den forelæggende ret med hensyn til samtlige relevante omstændigheder at efterprøve, om de betingelser, der er fastsat for udvælgelsesproceduren mod vederlag, er egnede til, at nye markedsaktører faktisk kan komme ind på markedet for digital-tv, uden at operatører, som i forvejen er veletablerede på markedet for analogt eller digitalt tv, uberettiget begunstiges.
- 3) Princippet om berettiget forventning skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at en udvælgelsesprocedure for tildeling af digitale radiofrekvenser annulleres, alene fordi operatører som sagsøgerne i hovedsagen, der tidligere havde fået adgang til at deltage i udvælgelsesproceduren, og som, idet de var de eneste tilbudsgivere, ville have fået tildelt brugsrettigheder til radiofrekvenser til digital jordbaseret radio- og tv-spredning, såfremt proceduren ikke var blevet annulleret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. juli 2017 — Sag anlagt af Jan Šalplachta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-670/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister — direktiv 2003/8/EF — fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art — anvendelsesområde — en medlemsstats lovgivning, der fastsætter, at udgifter til oversættelse af bilag, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen om retshjælp, ikke kan godtgøres)

(2017/C 309/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Jan Šalplachta

Konklusion

Artikel 3, 8 og 12 i Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art, læst samlet, skal fortolkes således, at den retshjælp, som ydes af den medlemsstat, på hvis område retssagen føres, og hvor en fysisk person, som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, har indgivet en ansøgning om retshjælp i forbindelse med en grænseoverskridende tvist, ligeledes dækker denne persons udlæg til oversættelse af bilag, som er nødvendige for behandlingen af denne ansøgning.

(¹) EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-696/15 P) (¹)

(Appel — transport — direktiv 2010/40/EU — indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet — artikel 7 — delegation af beføjelser til Europa-Kommissionen — grænser — delegeret forordning (EU) nr. 885/2013 — tilrådighedsstillelse af informationstjenester vedrørende sikrede parkeringspladser for lastbiler og erhvervskøretøjer — delegeret forordning (EU) nr. 886/2013 — data og procedurer for vederlagsfri tilrådighedsstillelse af et minimum af generel trafiksikkerhedsinformation for brugerne — artikel 290 TEUF — udtrykkelig afgrænsning af delegationens formål, indhold, omfang og varighed — væsentlig bestemmelse på det pågældende område — oprettelse af et kontrolorgan)

(2017/C 309/08)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller og J. Pavliš, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux og Z. Malůšková, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Tjekkiske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 78 af 29.2.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. juli 2017 — ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mod Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig)

(Sag C-80/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 1 — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — gratistildeling af kvoter — afgørelse 2011/278/EU — gyldighed — princippet om god forvaltningsskik — fastlæggelse af produktbenchmark for varmt metal — anvendelse af data fra »BREF« for jern- og stålproduktion og af retningslinjer ved fastsættelse af benchmarket for varmt metal — begrebet »tilsvarende produkter« — referenceanlæg — begrundelsespligt)

(2017/C 309/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Sagsøgt: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Konklusion

Gennemgangen af de rejste spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. juli 2017 — Continental Reifen Deutschland GmbH mod
Compagnie générale des établissements Michelin og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel
Ejendomsret (EUIPO)**

(Sag C-84/16 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke,
som indeholder ordbestanddelen »XKING« — indsigelse fra indehaveren af de nationale varemærker og
international registrering af ordmærket »X« — appelkammerets afslag på indsigelsen — risiko for
forveksling — urigtig gengivelse af beviserne)*

(2017/C 309/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Continental Reifen Deutschland GmbH (ved Rechtsanwälte S.O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes og J. Schumacher)

De andre parter i sagen: Compagnie générale des établissements Michelin (ved abogada E. Carrillo) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Continental Reifen Deutschland GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Compagnie générale des établissements Michelin afholdte omkostninger.

3) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Persidera SpA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-112/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektronisk kommunikation — telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — ligebehandling — fastsættelse af det antal digitale radiofrekvenser, som skal tildeles hver operatør, der i forvejen råder over analoge radiofrekvenser — medregning af ulovligt anvendte analoge radiofrekvenser — overensstemmelse mellem det antal analoge radiofrekvenser, der rådes over, og det antal digitale radiofrekvenser, der opnås)

(2017/C 309/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Persidera SpA

Sagsøgte: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni og Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Procesdeltagere: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System SpA, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl og Elemedia SpA

Konklusion

- 1) Artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, artikel 3, 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF, og artikel 2 og 4 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (konkurrencedirektivet), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, der med henblik på omlægningen af eksisterende analoge kanaler til digitale net tager højde for ulovligt drevne analoge kanaler, eftersom dette har den virkning, at en uberettiget konkurrencemæssig fordel forlænges eller endog styrkes.
- 2) Princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som, idet den anvender samme omlægningsekriterium, bevirker, at antallet af tildelte digitale net er forholdsmæssigt lavere end antallet af drevne analoge kanaler, til skade for visse operatører, som stilles ringere i forhold til deres konkurrenter, medmindre bestemmelsen er objektivt begrundet og står i et rimeligt forhold til sit formål. Kontinuitet i tv-udbudet udgør et lovligt formål, som kan begrunde en sådan forskelsbehandling. En bestemmelse, der fører til, at operatører, som i forvejen er aktive på markedet, tildeles et højere antal digitale radiofrekvenser end det antal, der er nødvendigt for at sikre kontinuiteten i deres tv-udbud, går imidlertid ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og er således uforholdsmæssig.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. juli 2017 — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen og Satu Piik mod SOS-Lapsikylä ry (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein oikeus — Finland)

(Sag C-175/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2003/88/EF — artikel 17 — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — supplerende godtgørelser — forening til beskyttelse af børn — »erstatningsforældre« — fastansatte »forældres« midlertidige fravær — arbejdstagere ansat som »forældre«-afløsere — begreb)

(2017/C 309/12)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen og Satu Piik

Sagsøgt: SOS-Lapsikylä ry

Konklusion

Artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med fastsættelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den ikke kan finde anvendelse på en lønnet beskæftigelse som den i hovedsagen omhandlede, der består i at passe børn under familielignende forhold ved afløsning af den person, hvis hovedbeskæftigelse det er at udføre denne opgave, når det ikke er godtgjort, at arbejdstidens længde som helhed ikke måles eller fastsættes på forhånd, eller at arbejdstageren selv kan fastsætte den, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Sag C-182/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — figurmærke med ordbestanddelen »STICK MiniMINI Beretta« — indsigelse fra indehaveren af EU-ordmærket Mini Wini — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret's (EUIPO) afvisning af indsigelsen — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — risiko for forveksling — opmærksomhedsniveauet i den relevante kundekreds — selvstændig adskillelsesevne — dominerende karakter — kriterier med henblik på bedømmelsen af den visuelle lighed — begrundelsespligt)

(2017/C 309/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt S. Labesius)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget) og Salumificio Fratelli Beretta SpA (ved avvocati G. Ghisletti, F. Braga og P. Pozzi)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. juli 2017 — Comune di Corridonia (sag C-196/16), Comune di Loro Piceno (sag C-197/16) m.fl. mod Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien)

(Forenede sager C-196/16 og 197/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2011/92/EU — mulighed for efterfølgende at foretage en vurdering af et biogasanlægs indvirkninger på miljøet med henblik på at få en ny tilladelse)

(2017/C 309/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Comune di Corridonia (sag C-196/16), Comune di Loro Piceno (sag C-197/16), Marcello Bartolini (sag C-197/16), Filippo Bruè (sag C-197/16), Sergio Forti (sag C-197/16), Stefano Piatti (sag C-197/16), Gaetano Silveti (sag C-197/16), Gianfranco Silveti (sag C-197/16), Rocco Tirabasso (sag C-197/16), Sante Vagni (sag C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (sag C-197/16), Suolificio Elefante Srl (sag C-197/16), Suolificio Roxy Srl (sag C-197/16) og Aldo Alessandrini (sag C-197/16)

Sagsøgte: Provincia di Macerata og Provincia di Macerata Settore 10 — Ambiente

Procesdeltagere: VBIO1 Società Agricola Srl (sag C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche — (ARPAM) -Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (sag C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale — Marche (ASUR Marche) (sag C-197/16), ASUR Marche — Area Vasta 3 (sag C-197/16), Comune di Colmurano (sag C-197/16) og Comune di Loro Piceno (sag C-197/16)

Konklusion

I tilfælde af en undladelse af at foretage en vurdering af et projekts indvirkninger på miljøet, som kræves i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, kræver EU-retten på den ene side, at medlemsstaterne bringer de ulovlige følgevirkninger af denne undladelse til ophør, og er på den anden side ikke til hinder for, at en vurdering af disse indvirkninger foretages med henblik på en lovgivning efter opførelsen og ibrugtagningen af det pågældende anlæg, på betingelse af,

- at de nationale bestemmelser, der tillader denne lovgivning, ikke giver de berørte anledning til at omgå EU-reglerne eller til at undlade at anvende dem, og
- at vurderingen foretaget med henblik på lovgivning ikke kun begrænses til dette anlægs fremtidige indvirkninger på miljøet, men også tager de indvirkninger på miljøet, der har været siden anlæggets opførelse, i betragtning.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. juli 2017 — straffesag mod Mossa Ouhrami (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-225/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — direktiv 2008/115/EF — artikel 11, stk. 2 — afgørelse om indrejseforbud, som er truffet før ikrafttrædelsen af dette direktiv, og af en længere varighed end den, der er fastsat ved nævnte direktiv — begyndelsestidspunktet for perioden for indrejseforbuddet)

(2017/C 309/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Tiltalt i straffesagen

Mossa Ouhrami

Konklusion

Artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold skal fortolkes således, at varigheden af det indrejseforbud, der er fastsat i denne bestemmelse, som i princippet ikke må overstige fem år, skal beregnes fra den dato, hvor den pågældende faktisk har forladt medlemsstaternes område.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. juli 2017 — Moussa Sacko mod Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-348/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — asylpolitik — direktiv 2013/32/EU — artikel 12, 14, 31 og 46 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — søgsmål til prøvelse af et afslag på en ansøgning om international beskyttelse — rettens mulighed for at træffe afgørelse uden at høre ansøgeren)

(2017/C 309/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Moussa Sacko

Sagsøgt: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, og navnlig dets artikel 12, 14, 31 og 46, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at den nationale ret, for hvilken der verserer et søgsmål til prøvelse af et afslag på en ansøgning om international beskyttelse, der er åbenbart grundløs, frifinder den administrative myndighed uden at foretage en høring af ansøgeren, når de faktiske omstændigheder ikke efterlader nogen tvivl om, at dette afslag er materielt korrekt, forudsat at der under proceduren i første instans er blevet tilbudt ansøgeren en personlig samtale om vedkommendes ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med direktivets artikel 14, og rapporten eller afskriften fra denne samtale, hvis denne har fundet sted, er blevet tilført sagsakterne i overensstemmelse med direktivets artikel 17, stk. 2, og forudsat at den ret, for hvilken søgsmålet verserer, kan beslutte at foretage en sådan høring, hvis den finder det nødvendigt med henblik på den fuldstændige ex nunc-undersøgelse af både faktiske og retlige omstændigheder, der er omhandlet i direktivets artikel 46, stk. 3.

(¹) EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. juli 2017 — »Toridas« UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas — Litauen)

(Sag C-386/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 138, stk. 1 — kvalificering af en transaktion som levering inden for Fællesskabet — fritagelse i forbindelse med levering af varer inden for Fællesskabet — erhververen har til hensigt at videresælge varerne til en afgiftspligtig person i en anden medlemsstat, inden de transporteres fra den første medlemsstat — den eventuelle betydning af, at en del af varerne er blevet forarbejdet inden afsendelsen)

(2017/C 309/17)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiosios administracinės teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Toridas« UAB

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

procesdeltager: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Konklusion

- 1) Artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fortolkes således, at en levering af varer, der foretages af en afgiftspligtig person, som er etableret i en første medlemsstat, ikke er afgiftsfritaget i henhold til denne bestemmelse, såfremt erhververen, der er merværdiafgiftsregistreret i en anden medlemsstat, inden indgåelsen af denne leveringstransaktion oplyser leverandøren om, at varerne straks vil blive videresolgt til en afgiftspligtig person, som er etableret i en tredje medlemsstat, inden de udføres af den første medlemsstat og transporteres til denne tredje afgiftspligtige person, for så vidt som denne anden levering har fundet sted, og for så vidt som varerne efterfølgende er blevet transporteret fra den første medlemsstat til den tredje afgiftspligtige persons medlemsstat. Den første erhververs merværdiafgiftsregistrering i en anden medlemsstat end den, hvori den første levering finder sted, eller den, hvori den endelige erhvervelse finder sted, er ikke et kriterium ved kvalificeringen af en transaktion som en transaktion inden for Fællesskabet, eller i sig selv et tilstrækkeligt bevisement til godtgørelse af, at en transaktion har karakter af en transaktion inden for Fællesskabet.

- 2) Med henblik på en fortolkning af artikel 138, stk. 1, i direktiv 2006/112 har en forarbejdning af varer i løbet af en kæde med to på hinanden følgende leveringer som den i hovedsagen omhandlede, som sker efter ordre fra den mellemliggende erhverver og foretages før varernes transport til den endelige erhververs medlemsstat, ikke nogen betydning for betingelserne for en eventuel fritagelse af den første levering, idet denne forarbejdning finder sted efter den første levering.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. juli 2017 — Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Meissen Keramik GmbH

(Sag C-471/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af figurmærket, som indeholder ordbestanddelen »meisse« — afvisning af indsigelsen — beviser, som fremlægges for første gang — urigtig gengivelse — reel brug af de ældre varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 3 — artikel 8, stk. 5 — forbindelse mellem de mærker, der skal sammenlignes)

(2017/C 309/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (ved Rechtsanwälte O. Spuhler og M. Geitz)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget) og Meissen Keramik GmbH (ved Rechtsanwälte M. Vohwinkel og K. Gennen)

Konklusion

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — A.S. mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-490/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandstatsborgere, som ønsker at opnå international beskyttelse — en medlemsstats offentlige myndigheder organiserer grænsepassagen med henblik på at sikre gennemrejse til en anden medlemsstat — undtagelsesvis tilladelse til indrejse af humanitære grunde — artikel 13 — ulovlig passage af den ydre grænse — frist på 12 måneder regnet fra grænsepassagen — artikel 27 — retsmidler — omfanget af domstolsprøvelsen — artikel 29 — frist på seks måneder til at gennemføre overførslen — beregning af frister — gennemførelse af en prøvelse — opsættende virkning)

(2017/C 309/19)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.S.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Konklusion

- 1) Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse — inden for rammerne af prøvelsen af en afgørelse om overførsel af den pågældende — kan påberåbe sig en fejlagtig anvendelse af det kriterium om ansvar for behandlingen af en ansøgning i tilfælde af ulovlig passage af en medlemsstats grænse, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 13.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en tredjelandstatsborger, hvis indrejse blev accepteret af myndighederne i den første medlemsstat, som stod over for tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandstatsborgere, som ønskede at rejse gennem denne medlemsstat for at indgive en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, uden at opfylde de indrejsebetingelser, som i princippet er påkrævet i denne første medlemsstat, skal anses for »ulovligt [at have] passeret« den nævnte første medlemsstats grænse som omhandlet i denne bestemmelse.
- 3) Artikel 13, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med forordningens artikel 7, stk. 2, skal fortolkes således, at indgivelsen af en klage over afgørelsen om overførsel ikke har nogen indvirkning på beregningen af den i nævnte artikel 13, stk. 1, fastsatte frist.

Nævnte forordnings artikel 29, stk. 1 og 2, skal fortolkes således, at indgivelsen af en sådan klage medfører, at fristen i disse bestemmelser først begynder at løbe efter vedtagelsen af den endelige afgørelse om denne klage, herunder når den nationale ret har besluttet at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse, forudsat at den nævnte klage blev tillagt opsættende virkning i henhold til samme forordnings artikel 27, stk. 3.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. juli 2017 — Superfoz — Supermercados Lda mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra — Portugal)

(Sag C-519/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EF) nr. 882/2004 — offentlig kontrol med foderstoffer og fødevarer — finansiering af den offentlige kontrol — artikel 26 og 27 — almindelig beskatning — gebyrer eller afgifter — afgift på fødevareforretninger)

(2017/C 309/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Superfoz — Supermercados Lda

Sagsøgt: Fazenda Pública

Konklusion

Artikel 26 og 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at alene detailhandlere, der sælger fødevarer, pålægges en afgift som den i hovedsagen omhandlede, uden at denne afgifts indtægter anvendes til specifikt at finansiere offentlig kontrol, der iværksættes i tilknytning til eller til fordel for disse afgiftspligtige.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — sag indledt af Khadija Jafari og Zainab Jafari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-646/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne — tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandsstatsborgere, som ønsker at opnå international beskyttelse — en medlemsstats offentlige myndigheder organiserer grænsepassagen med henblik på at sikre gennemrejse til en anden medlemsstat — undtagelsesvis tilladelse til indrejse af humanitære grunde — artikel 2, litra m) — begrebet »visum« — artikel 12 — udstedelse af et visum — artikel 13 — ulovlig passage af den ydre grænse)

(2017/C 309/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Khadija Jafari og Zainab Jafari

Konklusion

- 1) Artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med denne forordnings artikel 2, litra m), skal fortolkes således, at den omstændighed, at myndighederne i en første medlemsstat, som stod over for tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandsstatsborgere, som ønskede at rejse gennem denne medlemsstat for at indgive en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, accepterede indreisen for sådanne statsborgere, som ikke opfyldte de indrejsebetingelser, som i princippet er påkrævet i denne første medlemsstat, ikke skal anses for »visum« som omhandlet i nævnte artikel 12.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger, hvis indrejse blev accepteret af myndighederne i den første medlemsstat, som stod over for tilstrømning af et exceptionelt stort antal tredjelandsstatsborgere, som ønskede at rejse gennem denne medlemsstat for at indgive en ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, uden at opfylde de indrejsebetingelser, som i princippet er påkrævet i denne første medlemsstat, skal anses for »ulovligt [at have] passeret« den nævnte første medlemsstats grænse som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. juli 2017 — Tsegezab Mengesteab mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Minden — Tyskland)

(Sag C-670/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 20 — indledning af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig — indgivelse af ansøgning om international beskyttelse — en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet de kompetente myndigheder i hænde — artikel 21, stk. 1 — frist for indgivelse af en anmodning om overtagelse — ansvaret overgår til en anden medlemsstat — artikel 27 — retsmidler — omfanget af domstolsprøvelsen)

(2017/C 309/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Minden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tsegezab Mengesteab

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Konklusion

- 1) Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at en ansøger om international beskyttelse — inden for rammerne af prøvelsen af en afgørelse om overførsel af den pågældende — kan påberåbe sig en fejlagtig anvendelse af det kriterium om ansvar for behandlingen af en ansøgning i tilfælde af ulovlig passage af en medlemsstats grænse, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 21, stk. 1.
- 2) Artikel 21, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en anmodning om overtagelse ikke gyldigt kan fremsættes mere end tre måneder efter, at ansøgningen om international beskyttelse er indgivet, selv hvis denne anmodning fremsættes mindre end to måneder efter modtagelsen af et hit i Eurodac i denne bestemmelses forstand.
- 3) Artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en ansøgning om international beskyttelse skal betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor et skriftligt dokument udstedt af en offentlig myndighed, som beviser, at en tredjelandstatsborger har anmodet om international beskyttelse, er indgået til den myndighed, der er pålagt at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne forordning, og i givet fald når det alene er de væsentligste oplysninger på et sådant dokument, men ikke selve dokumentet eller en kopi heraf, der er indgået til denne myndighed.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Solvay Chimica Italia SpA m.fl. mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sag C-262/17)

(2017/C 309/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA og Enipower SpA

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF ⁽¹⁾, og i særdeleshed artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 28, fortolkes således, at et system oprettet og drevet af en privat aktør, som et begrænset antal produktions- og forbrugsenheder er tilkøbt, og der selv er tilkøbt det offentlige net, nødvendigvis udgør et elektricitetsnet og således et »distributionssystem« som omhandlet i direktivet, uden mulighed for fra denne klassificering at undtage private systemer med sådanne karakteristika, der blev oprettet inden direktivets ikrafttræden og oprindeligt var bestemt til egenproduktion?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, består den eneste mulighed i henhold til direktivet for at tage højde for de særlige forhold med hensyn til et privat elektricitetsnet da i, at dette net henhører under kategorien af lukkede distributionssystemer som omhandlet i direktivets artikel 28, eller kan den nationale lovgiver fastsætte en anden kategori af distributionssystemer, som er omfattet af en forenklet regulering, der adskiller sig fra reguleringen af lukkede distributionssystemer?
- 3) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, skal direktivet da fortolkes således, at de i artikel 28 omhandlede lukkede distributionssystemer under alle omstændigheder har pligt til at tillade tilkobling af tredjeparter?
- 4) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, kan den nationale lovgiver på grundlag af klassificeringen af et privat elektricitetsnet som et lukket distributionssystem som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2009/72/EF da med hensyn til dette system fastsætte alene de undtagelser fra de almindelige bestemmelser om distributionssystemer, som udtrykkeligt er nævnt i direktivets artikel 28 og artikel 26, stk. 4, eller kan eller skal medlemsstaten — i lyset af 29. og 30. betragtning til direktivet — da fastsætte yderligere undtagelser fra anvendelsen af de almindelige bestemmelser om distributionssystemer med henblik på varetagelse af de i ovenstående betragtninger angivne formål?
- 5) Såfremt Domstolen måtte finde, at en medlemsstat kan eller skal indføre bestemmelser, som tager højde for de særlige forhold med hensyn til lukkede distributionssystemer, er bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF — og i særdeleshed 29. og 30. betragtning hertil, artikel 15, stk. 7, artikel 37, stk. 6, litra b), og artikel 26, stk. 4 — da til hinder for nationale bestemmelser, såsom de i den foreliggende sag relevante, hvorefter lukkede distributionssystemer omfattes af bestemmelser om lastfordeling og adskillelse, som er identiske med reguleringen af offentlige net, og som med hensyn til generelle omkostninger forbundet med el-systemet fastsætter, at betaling af de respektive afgifter delvis skal stå i rimeligt forhold til elektricitetsforbruget inden for det lukkede system?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Whirlpool Europe Srl m.fl. mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sag C-263/17)

(2017/C 309/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Whirlpool Europe Srl, Fenice — Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA og Versalis SpA

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾, og i særdeleshed artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 28, fortolkes således, at et system oprettet og drevet af en privat aktør, som et begrænset antal produktions- og forbrugsenheder er tilkoblet, og der selv er tilkoblet det offentlige net, nødvendigvis udgør et elektricitetsnet og således et »distributionssystem« som omhandlet i direktivet, uden mulighed for fra denne klassificering at undtage private systemer med sådanne karakteristika, der blev oprettet inden direktivets ikrafttræden og oprindeligt var bestemt til egenproduktion?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, består den eneste mulighed i henhold til direktivet for at tage højde for de særlige forhold med hensyn til et privat elektricitetsnet da i, at dette net henhører under kategorien af lukkede distributionssystemer som omhandlet i direktivets artikel 28, eller kan den nationale lovgiver fastsætte en anden kategori af distributionssystemer, som er omfattet af en forenklet regulering, der adskiller sig fra reguleringen af lukkede distributionssystemer?
- 3) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, skal direktivet da fortolkes således, at de i artikel 28 omhandlede lukkede distributionssystemer under alle omstændigheder har pligt til at tillade tilkobling af tredjeparter?
- 4) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, kan den nationale lovgiver på grundlag af klassificeringen af et privat elektricitetsnet som et lukket distributionssystem som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2009/72/EF da med hensyn til dette system fastsætte alene de undtagelser fra de almindelige bestemmelser om distributionssystemer, som udtrykkeligt er nævnt i direktivets artikel 28 og artikel 26, stk. 4, eller kan eller skal medlemsstaten — i lyset af 29. og 30. betragtning til direktivet — da fastsætte yderligere undtagelser fra anvendelsen af de almindelige bestemmelser om distributionssystemer med henblik på varetagelse af de i ovenstående betragtninger angivne formål?
- 5) Såfremt Domstolen måtte finde, at en medlemsstat kan eller skal indføre bestemmelser, som tager højde for de særlige forhold med hensyn til lukkede distributionssystemer, er bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF — og i særdeleshed 29. og 30. betragtning hertil, artikel 15, stk. 7, artikel 37, stk. 6, litra b), og artikel 26, stk. 4 — da til hinder for nationale bestemmelser, såsom de i den foreliggende sag relevante, hvorefter lukkede distributionssystemer omfattes af bestemmelser om lastfordeling og adskillelse, som er identiske med reguleringen af offentlige net, og som med hensyn til generelle omkostninger forbundet med el-systemet fastsætter, at betaling af de respektive afgifter delvis skal stå i rimeligt forhold til elektricitetsforbruget inden for det lukkede system?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. maj 2017 — Sol Gas Primari Srl mod Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sag C-273/17)

(2017/C 309/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sol Gas Primari Srl

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾, og i særdeleshed artikel 3, stk. 5 og 6, samt artikel 28, fortolkes således, at et system oprettet og drevet af en privat aktør, som et begrænset antal produktions- og forbrugsenheder er tilkoblet, og der selv er tilkoblet det offentlige net, nødvendigvis udgør et elektricitetsnet og således et »distributionssystem« som omhandlet i direktivet, uden mulighed for fra denne klassificering at undtage private systemer med sådanne karakteristika, der blev oprettet inden direktivets ikrafttræden og oprindeligt var bestemt til egenproduktion?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, består den eneste mulighed i henhold til direktivet for at tage højde for de særlige forhold med hensyn til et privat elektricitetsnet da i, at dette net henhører under kategorien af lukkede distributionssystemer som omhandlet i direktivets artikel 28, eller kan den nationale lovgiver fastsætte en anden kategori af distributionssystemer, som er omfattet af en forenklet regulering, der adskiller sig fra reguleringen af lukkede distributionssystemer?
- 3) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, skal direktivet da fortolkes således, at de i artikel 28 omhandlede lukkede distributionssystemer under alle omstændigheder har pligt til at tillade tilkobling af tredjeparter?
- 4) Uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål, kan den nationale lovgiver på grundlag af klassificeringen af et privat elektricitetsnet som et lukket distributionssystem som omhandlet i artikel 28 i direktiv 2009/72/EF da med hensyn til dette system fastsætte alene de undtagelser fra de almindelige bestemmelser om distributionssystemer, som udtrykkeligt er nævnt i direktivets artikel 28 og artikel 26, stk. 4, eller kan eller skal medlemsstaten — i lyset af 29. og 30. betragtning til direktivet — da fastsætte yderligere undtagelser fra anvendelsen af de almindelige bestemmelser om distributionssystemer med henblik på varetagelse af de i ovenstående betragtninger angivne formål?
- 5) Såfremt Domstolen måtte finde, at en medlemsstat kan eller skal indføre bestemmelser, som tager højde for de særlige forhold med hensyn til lukkede distributionssystemer, er bestemmelserne i direktiv 2009/72/EF — og i særdeleshed 29. og 30. betragtning hertil, artikel 15, stk. 7, artikel 37, stk. 6, litra b), og artikel 26, stk. 4 — da til hinder for nationale bestemmelser, såsom de i den foreliggende sag relevante, hvorefter lukkede distributionssystemer omfattes af bestemmelser om lastfordeling og adskillelse, som er identiske med reguleringen af offentlige net, og som med hensyn til generelle omkostninger forbundet med el-systemet fastsætter, at betaling af de respektive afgifter delvis skal stå i rimeligt forhold til elektricitetsforbruget inden for det lukkede system?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 23. maj 2017 — Bashar Ibrahim mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-297/17)

(2017/C 309/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bashar Ibrahim

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som udgør en gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, der er udvidet i forhold til den tidligere bestemmelse, og hvorefter en ansøgning om international beskyttelse skal afvises, når ansøgeren er blevet indrømmet subsidier beskyttelse i en anden medlemsstat, såfremt den nationale bestemmelse i mangel af en national overgangsbestemmelse også finder anvendelse på ansøgninger, som er indgivet før den 20. juli 2015?

Tillader overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne at gennemføre den udvidede bemyndigelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU med tilbagevirkende kraft med den konsekvens, at også asylansøgninger, som er indgivet før den nationale gennemførelse af denne udvidede bemyndigelse, men som på tidspunktet for gennemførelse endnu ikke er endeligt afgjort, skal afvises?

- 2) Indrømmer artikel 33 i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne en ret til at vælge, om de vil afvise at behandle en asylansøgning på grund af anden international kompetence (Dublinforordningen) eller i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat kan afvise at behandle en ansøgning om international beskyttelse på grund af indrømmelse af subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat som gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, når
 - a) ansøgeren begærer en forbedring af den subsidære beskyttelse, som er blevet ham indrømmet i en anden medlemsstat (tilkendelse af flygtningestatus), og asylsagen i den anden medlemsstat var behæftet med systemmæssige mangler og fortsat er det eller
 - b) udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, i den anden medlemsstat, som allerede har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse,
 - er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3 eller
 - ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden dog at være i strid med chartrets artikel 4 henholdsvis EMRK's artikel 3?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål, litra b), besvares bekræftende: Gælder dette også i tilfælde, hvor personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, ikke sikres eksistenssikrende ydelser eller i forhold til andre medlemsstater kun i væsentligt begrænset omfang, men de hvad dette angår ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere?
- 5) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:
 - a) Finder Dublin III-forordningen anvendelse i en sag om indrømmelse af international beskyttelse, når asylansøgningen er indgivet før den 1. januar 2014, men anmodningen om tilbagetagelse først er indgivet efter den 1. januar 2014, og ansøgeren tidligere (i februar 2013) allerede har fået subsidær beskyttelse i den anmodede medlemsstat?
 - b) Følger det som en uskreven regel af Dublinreglerne, at ansvaret overgår til den medlemsstat, som anmoder om tilbagetagelse af en ansøger, når den anmodede ansvarlige medlemsstat har afslået anmodningen om tilbagetagelse i henhold til Dublinreglerne, som var fremsat inden for fristen, og i stedet har henvist til en mellemstatslig tilbagetagesaftale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 23. maj 2017 —
VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von
Medienunternehmen mbH mod Google Inc.**

(Sag C-299/17)

(2017/C 309/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Sagsøgt: Google Inc.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre — heller ikke kommercielle — brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, i henhold til artikel 1, nr. 2) og 5), i direktiv 98/34/EF som affattet ved direktiv 98/48/EF ⁽¹⁾ en forskrift, der ikke specifikt tager sigte på de i samme nr. definerede tjenester?

Såfremt dette ikke er tilfældet:

- 2) Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre — heller ikke kommercielle — brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, en teknisk forskrift som omhandlet i artikel 1, nr. 11), i direktiv 98/34/EF som affattet ved direktiv 98/48/EF, dvs. en bindende forskrift, der vedrører leveringen af en tjeneste?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Hamm (Tyskland) den 29. maj 2017 — Surjit Singh Bedi mod Forbundsrepublikken Tyskland og Forbundsrepublikken Tyskland på vegne af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-312/17)

(2017/C 309/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Surjit Singh Bedi

Sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland og Forbundsrepublikken Tyskland på vegne af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en kollektiv overenskomst, hvorefter retten til en overgangshjælp (»Überbrückungsbeihilfe«), som tildeles med det formål at sikre arbejdstagere, der har mistet deres arbejde, en passende forsørgelse på grundlag af den overenskomstfastsatte grundløn, indtil der opnås økonomisk sikring ved retten til pension fra den lovpligtige pensionsforsikring, ophører, når retten til førtidig alderspension (»vorzeitiges Altersruhegeld«) indtræder, og hvis anvendelse tager udgangspunkt i muligheden for at modtage førtidspension på grund af handicap (»vorzeitige Altersrente wegen Behinderung«)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Mahmud Ibrahim m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-318/17)

(2017/C 309/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, retlig repræsenteret ved forældrene Fadwa og Mahmud Ibrahim, samt Ahmad Ibrahim, retlig repræsenteret ved forældrene Fadwa og Mahmud Ibrahim

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1) Er overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som udgør en gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, der er udvidet i forhold til den tidligere bestemmelse, og hvorefter en ansøgning om international beskyttelse skal afvises, når ansøgeren er blevet indrømmet subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat, såfremt den nationale bestemmelse i mangel af en national overgangsbestemmelse også finder anvendelse på ansøgninger, som er indgivet før den 20. juli 2015?

Tillader overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne at gennemføre den udvidede bemyndigelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU med tilbagevirkende kraft med den konsekvens, at også asylansøgninger, som er indgivet før den nationale gennemførelse af denne udvidede bemyndigelse, men som på tidspunktet for gennemførelse endnu ikke er endeligt afgjort, skal afvises?

2) Indrømmer artikel 33 i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne en ret til at vælge, om de vil afvise at behandle en asylansøgning på grund af anden international kompetence (Dublinforordningen) eller i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat kan afvise at behandle en ansøgning om international beskyttelse på grund af indrømmelse af subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat som gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, når

a) ansøgeren begærer en forbedring af den subsidære beskyttelse, som er blevet ham indrømmet i en anden medlemsstat (tilkendelse af flygtningestatus), og asylsagen i den anden medlemsstat var behæftet med systemmæssige mangler og fortsat er det eller

b) udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, i den anden medlemsstat, som allerede har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse,

— er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3 eller

— ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden dog at være i strid med chartrets artikel 4 henholdsvis EMRK's artikel 3?

4) Såfremt det tredje spørgsmål, litra b), besvares bekræftende: Gælder dette også i tilfælde, hvor personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, ikke sikres eksistenssikrende ydelser eller i forhold til andre medlemsstater kun i væsentligt begrænset omfang, men de hvad dette angår ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere?

5) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

- a) Finder Dublin III-forordningen anvendelse i en sag om indrømmelse af international beskyttelse, når asylansøgningen er indgivet før den 1. januar 2014, men anmodningen om tilbagetagelse først er indgivet efter den 1. januar 2014, og ansøgeren tidligere (i februar 2013) allerede har fået subsidær beskyttelse i den anmodede medlemsstat?
- b) Følger det som en uskreven regel af Dublinreglerne, at ansvaret overgår til den medlemsstat, som anmoder om tilbagetagelse af en ansøger, når den anmodede ansvarlige medlemsstat har afslået anmodningen om tilbagetagelse i henhold til Dublinreglerne, som var fremsat inden for fristen, og i stedet har henvist til en mellemstatslig tilbagetagelsesaftale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Nisreen Sharqawi m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-319/17)

(2017/C 309/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, retligt repræsenteret ved moderen Nisreen Sharqawi, og Hosam Fattayrji, retligt repræsenteret ved moderen Nisreen Sharqawi

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som udgør en gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, der er udvidet i forhold til den tidligere bestemmelse, og hvorefter en ansøgning om international beskyttelse skal afvises, når ansøgeren er blevet indrømmet subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat, såfremt den nationale bestemmelse i mangel af en national overgangsbestemmelse også finder anvendelse på ansøgninger, som er indgivet før den 20. juli 2015?

Tillader overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne at gennemføre den udvidede bemyndigelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU med tilbagevirkende kraft med den konsekvens, at også asylansøgninger, som er indgivet før den nationale gennemførelse af denne udvidede bemyndigelse, men som på tidspunktet for gennemførelse endnu ikke er endeligt afgjort, skal afvises?

- 2) Indrømmer artikel 33 i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne en ret til at vælge, om de vil afvise at behandle en asylansøgning på grund af anden international kompetence (Dublinforordningen) eller i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat kan afvise at behandle en ansøgning om international beskyttelse på grund af indrømmelse af subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat som gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, når
 - a) ansøgeren begærer en forbedring af den subsidære beskyttelse, som er blevet ham indrømmet i en anden medlemsstat (tilkendelse af flygtningestatus), og asylsagen i den anden medlemsstat var behæftet med systemmæssige mangler og fortsat er det eller

- b) udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, i den anden medlemsstat, som allerede har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse,
- er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3 eller
- ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden dog at være i strid med chartrets artikel 4 henholdsvis EMRK's artikel 3?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål, litra b), besvares bekræftende: Gælder dette også i tilfælde, hvor personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, ikke sikres eksistenssikrende ydelser eller i forhold til andre medlemsstater kun i væsentligt begrænset omfang, men de hvad dette angår ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere?
- 5) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:
- a) Finder Dublin III-forordningen anvendelse i en sag om indrømmelse af international beskyttelse, når asylansøgningen er indgivet før den 1. januar 2014, men anmodningen om tilbagetagelse først er indgivet efter den 1. januar 2014, og ansøgeren tidligere (i februar 2013) allerede har fået subsidær beskyttelse i den anmodede medlemsstat?
- b) Følger det som en uskreven regel af Dublinreglerne, at ansvaret overgår til den medlemsstat, som anmoder om tilbagetagelse af en ansøger, når den anmodede ansvarlige medlemsstat har afslået anmodningen om tilbagetagelse i henhold til Dublinreglerne, som var fremsat inden for fristen, og i stedet har henvist til en mellemstatslig tilbagetageaftale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italien) den 31. maj 2017 — Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mod Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria

(Sag C-328/17)

(2017/C 309/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA og Tpl Linea Srl

Sagsøgte: Atpl Liguria — Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA og Regione Liguria

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1, 2 og 3, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, der foreskriver, at det alene er de økonomiske aktører, der har ansøgt om at deltage i en udbudsprocedure, som kan anfægte betingelserne i denne udbudsprocedure, også i tilfælde af, at det gøres gældende, at udbudsbetingelserne principielt gjorde det meget usandsynligt, at den økonomiske operatør ville blive tildelt kontrakten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) den 1. juni 2017 —
Martina Sciotto mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma**

(Sag C-331/17)

(2017/C 309/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martina Sciotto

Sagsøgt: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Præjudicielt spørgsmål

Om EU-retten (navnlig § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18.3.1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP ⁽¹⁾) er til hinder for en national lovgivning (navnlig artikel 3, stk. 6, i lovdekret nr. 64 af 30.4.2010, ophøjet, med ændringer, til lov nr. 100 af 29.6.2010), der, idet den generelt udelukker tidsbegrænsede ansættelsesforhold ved opera- og koncerthusfonde fra reglen om, at den sædvanlige form for ansættelsesforhold er tidsubegrænsede ansættelsesforhold, skal fortolkes som en fuldstændig liberalisering af sådanne ansættelsesforhold, uden at der, heller ikke i tilfælde af gentagne ansættelser, som går ud over treårsperioden (eller en anden periode), er fastsat foranstaltninger med henblik på konvertering af ansættelsesforholdet (stabilisering) og/eller skadeserstatning.

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto
(Italien) den 8. juni 2017 — Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia mod Comune di Padova**

(Sag C-342/17)

(2017/C 309/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Memoria Srl og Antonia Dall'Antonia

Sagsøgt: Comune di Padova

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af følgende bestemmelser i artikel 52 i bekendtgørelsen om bedemandsforretning fra Comune di Padova:

»Modtageren må under ingen omstændigheder overdrage opbevaringen af askeurnen til tredjepart. Dette forbud gælder også, selv om dette var den afdødes udtrykkelige ønske (stk. 3).

Urnen må kun opbevares i modtagerens bolig (stk. 4) [...].

Opbevaringen af askeurner må under ingen omstændigheder ske i gevinstøjemed, og der må ikke udøves økonomiske aktiviteter, som vedrører, end ikke delvist, opbevaringen af askeurner uanset grunden og varigheden. Dette forbud gælder også, selv om dette var den afdødes udtrykkelige ønske (stk. 10).«?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16. juni 2017 — Hüsken m.fl. mod Lufthansa CityLine GmbH

(Sag C-368/17)

(2017/C 309/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hüsken m.fl.

Sagsøgt: Lufthansa CityLine GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 6. juli 2017 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. juni 2017 — Finanzamt B mod A-Brauerei

(Sag C-374/17)

(2017/C 309/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt B

Sagsøgt: A-Brauerei

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at der foreligger en støtte, der er forbudt i henhold til denne bestemmelse, når der i henhold til en medlemsstats lovgivning ikke opkræves afgift på erhvervelse af fast ejendom for en afgiftspligtig erhvervelse i forbindelse med en omdannelse (fusion), såfremt visse retssubjekter (virksomhed, der udøver kontrol, og et kontrolleret selskab) deltager i omdannelsedispositionen og det kontrollerede selskab har været helejet af den virksomhed, der udøver kontrol, inden for fem år før den retlige disposition og fem år efter den retlige disposition?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausioji administracinis teismas
(Litauen) den 29. juni 2017 — UAB »EVP International« mod Lietuvos bankas**

(Sag C-389/17)

(2017/C 309/36)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »EVP International«

Sagsøgt: Lietuvos bankas

Præjudicielt spørgsmål

Bør artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽¹⁾ af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF fortolkes således, at følgende under omstændigheder som de i denne sag omhandlede skal anses for betalingstjenester, der (ikke) er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge:

- a) en betalingstransaktion, hvorved elektroniske penge (indløselige midler), der er indløst til pariværdis, efter anmodning (instruks) fra indehaveren af elektroniske penge til e-pengeinstituttet (udstederen) overføres til en tredjemands bankkonto
- b) en betalingstransaktion, hvorved køberen (betaler) af varer og/eller tjenesteydelser efter sælgerens instruks betaler for varerne og/eller tjenesteydelserne ved at foretage en overførsel/betaling af midler til et e-pengeinstitut (udsteder af elektroniske penge), som efter modtagelse af midlerne udsteder elektroniske penge til sælgeren (indehaver af elektroniske penge) til de modtagne midlers pariværdis?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16.9.2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT 2009, L 267, s. 7).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Dolj (Rumænien) den 30. juni 2017 —
Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghita og Vasilica Gheorghita
mod SC Bancpost SA og SC Bancpost SA — sucursala Dolj**

(Sag C-400/17)

(2017/C 309/37)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Dolj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghita og Vasilica Gheorghita

Sagsøgte: SC Bancpost SA og SC Bancpost SA — sucursala Dolj

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13⁽¹⁾ fortolkes således, at den betydelige skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen også omfatter det tilfælde, hvor forbrugerens ydelse under opfyldelse af en aftale med løbende eller periodisk ydelse er blevet urimeligt byrdefuld i forhold til tidspunktet for aftalens indgåelse som følge af markante ændringer i vekselkursen?
- 2) Indebærer kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, at det pågældende kontraktvilkår kun skal omfatte de grunde, der har ført til indførelsen af det pågældende vilkår i aftalen, og dets mekanisme, eller skal det også omfatte alle de mulige konsekvenser, i forhold til hvilke den pris, som forbrugeren betaler, kan variere, som eksempelvis valutarisikoen?
- 3) Skal udtrykket »ikke binder forbrugeren« i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 fortolkes således, at den nationale ret i tilfælde af en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser, der er opstået som følge af vekselkursens udvikling, kan frigøre forbrugeren fuldt ud for forpligtelsen til at bære valutarisikoen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Appel iværksat den 4. juli 2017 af JYSK sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. maj 2017 i sag T-403/15, JYSK sp. z o.o. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: JYSK sp. z o.o. (ved advokat H. Sønderby Christensen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstand

Rettens dom, hvorved JYSK's søgsmål blev afvist, idet selskabet ikke var umiddelbart og individuelt berørt af Kommissionens afgørelse C(2015) 3228 final af 11. maj 2015, ophæves, da den er i strid med princippet om en effektiv retsbeskyttelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den indirekte adgang til Domstolen gennem en anmodning om en præjudiciel afgørelse fra de polske retsinstanser ikke yder den beskyttelse, der tilsigtes ved artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Appellanten har fortsat gjort gældende, at selskabet er umiddelbart og individuelt berørt af den ovennævnte kommissionsafgørelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 10. juli 2017 — UAB »Roche Lietuva« mod VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Sag C-413/17)

(2017/C 309/39)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Roche Lietuva«

Sagsøgt: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 2 og 23 i og i bilag VI til direktiv 2004/18⁽¹⁾ (hvad enten samlet eller separat, men uden en begrænsning til disse bestemmelser) fortolkes og forstås således, at skønnet hos en ordregivende myndighed — en institution for menneskelig sundhed — i et tilfælde, hvor den tilsigter at indkøbe varer (udstyr til medicinsk diagnosticering og materialer) eller særlige rettigheder dertil ved hjælp af en offentlig udbudsprocedure med henblik på at kunne foretage sine egne forsøg, kun omfatter en ret til i de tekniske specifikationer at fastsætte sådanne krav til disse varer, der ikke isoleret beskriver de individuelle operationelle (tekniske) og brugerrelaterede (funktionelle) egenskaber ved udstyret og/eller materialerne, men i stedet fastlægger de kvalitative parametre for de forsøg, der skal foretages, samt forsøgslaboratoriets funktionsdygtighed, hvis indhold skal beskrives særskilt i betingelserne i den omhandlede udbudsprocedure?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT 2004, L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulia tis Epikrateias (Grækenland) den 17. juli 2017 — Munken Eirinaios, verdslig Antonios Giakoumakis mod Dikigorikos Sillogos Athinon

(Sag C-431/17)

(2017/C 309/40)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulia tis Epikrateias (Grækenland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Munken Eirinaios, verdslig Antonios Giakoumakis

Sagsøgt: Dikigorikos Sillogos Athinon

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3 i direktiv 98/5/EF⁽¹⁾ forstås således, at den nationale lovgiver kan forbyde optagelsen af en munk i den græske kirke som advokat i det register, der føres af en anden medlemsstats kompetente myndighed end den, hvori han har fået sin beskikkelse, med henblik på dér at udøve sit erhverv med den oprindelige beskikkelse, med den begrundelse, at munke i den græske kirke i henhold til national ret ikke kan optages i advokatsamfundenes registre, idet de på grund af deres status ikke opfylder de nødvendige forudsætninger for at udøve advokaterhvervet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16.2.1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (EFT 1998, L 77, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 24. juli 2017 — Abraxis Bioscience LLC mod Comptroller General of Patents

(Sag C-443/17)

(2017/C 309/41)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abraxis Bioscience LLC

Sagsøgt: Comptroller General of Patents

Præjudicielt spørgsmål

Skal SBC-forordningens ⁽¹⁾ artikel 3, litra d), fortolkes således, at den giver mulighed for udstedelse af et SBC, når den markedsføringstilladelse, der er henvist til i artikel 3, litra b), er den første tilladelse inden for grundpatentets anvendelsesområde til markedsføring af produktet som lægemiddel, og når produktet er en ny formulering af en gammel aktiv ingrediens?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1).

Appel iværksat den 31. juli 2017 af Rami Makhoul til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 18. maj 2017 i sag T-410/16, Rami Makhoul mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rami Makhoul (ved avocat E. Ruchat)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.

Følgelig:

— Dom af 18. maj 2017 afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-410/16, Rami Makhoul mod Rådet for Den Europæiske Union, ECLI:EU:T:2017:349, ophæves,

og der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

— afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 ⁽¹⁾ og gennemførelsesretsakterne hertil annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har appellanten fremsat fire anbringender.

— Det første anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten tilsidesatte appellants ret til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger, som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Det andet anbringende vedrører en retlig fejl og en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten så bort fra de artikler, som appellanten har fremlagt til støtte for annulationsøgsmålet med henblik på at bevise, at han ikke ydede støtte til det syriske regime.

-
- Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten ikke fandt at bestemmelserne i artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP ⁽¹⁾, hvorefter tilhørsforhold til al-Assad-familien eller Makhloufffamilien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundes, at den ulovlige sanktion pålægges, idet bevisbyrden samtidig vendes om.
 - Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl og en begrundelsesmangel, idet Retten fastslog, at begrebet »fremtrædende erhvervsfolk« var tilstrækkeligt præcist til at medtage appellantens på listerne over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, og at Retten ikke har begrundet, hvorfor den fandt, at appellantens havde nogen form for indflydelse på det syriske regime.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27.5.2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2013, L 147, s. 14).

RET TEN

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2017 — Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen

(Sag T-371/17 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — antitrust — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 18, stk. 3 — afgørelse om anmodning om oplysninger — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2017/C 309/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Qualcomm, Inc. (San Diego, Californien, De Forenede Stater) og Qualcomm Europe, Inc. (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Pinto de Lemos Fermiano Rato og M. Davilla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes og M. Farley, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 31. marts 2017 om en procedure efter artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2003, L 1, s. 1) (sag AT.39711 — Qualcomm (underbud)).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 11. juli 2017 — Laboratoires Majorelle mod EUIPO — Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Sag T-429/17)

(2017/C 309/44)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Laboratoires Majorelle (Paris, Frankrig) (ved advokat G. Odinot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jardin Majorelle (Marrakesh, Marokko)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Laboratoires Majorelle

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »LABORATOIRES MAJORELLE« — registreringsansøgning nr. 11 371 655

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1238/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærket »LABORATOIRES MAJORELLE« registreres for følgende varer:
 - klasse 3: sæber; kosmetiske præparater; kosmetiske præparater; vaskepræparater til intim brug; deodoriseringsmidler eller hygiejnemidler; kosmetiske præparater til hudpleje; ikke-medicinske præparater til hudpleje; renseprodukter til huden; hudplejemidler,
 - klasse 5: farmaceutiske præparater til hudpleje; diætetiske stoffer til medicinsk brug; lægeurter; diætetiske tilskud og ernæringstilskud; kosttilskud til medicinske formål; helsekosttilskud; farmaceutiske præparater,
 - klasse 10: kirurgiske, medicinske, odontologiske og veterinære apparater og instrumenter samt kunstige lemmer, øjne og tænder; ortopædiske artikler; suturmateriale; kirurgiske apparater og instrumenter; medicinske apparater og instrumenter.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af forordning nr. 207/2009 med hensyn til eksistensen af de ældre rettigheder, hvorpå indsigelsen er støttet, undersøgelsen af beviserne for den reelle brug af de ældre varemærker og helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.

Sag anlagt den 17. juli 2017 — The Scotch Whisky Association mod EUIPO — José Estévez (JOHN COR)

(Sag T-438/17)

(2017/C 309/45)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne F. Rodríguez Domínguez og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: José Estévez, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »JOHN COR« — EU-varemærke nr. 10 965 937

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. maj 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1289/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 1, og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. juli 2017 — Lupu mod EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Sag T-456/17)**

(2017/C 309/46)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Victor Lupu (Bukarest, Rumænien) (ved advokat P. Acsinte)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Victor Lupu*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Djili soy original DS« — registreringsansøgning nr. 8 810 558*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 3. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 516/2011-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen mod registrering af EU-varemærke nr. 008404551 »Djili DS« tages til følge, og/eller registreringen af EU-varemærke nr. 008404551 »Djili DS« annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 3. maj 2017 af Femte Appelkammer (sag R 516/2011-5), og sagen hjemvises til appelkammeret, der pålægges at opretholde udsættelsen af sagen, indtil en endelig skriftligt begrundet og underskrevet afgørelse i sagen om annullationsklagen, sag nr. 2794/1/2016, forelægges for appelkammeret.
- EUIPO og Ibryam Dzhihangir tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 1, stk. 1, i protokollen til den europæiske menneskerettighedskonvention.
 - Tilsidesættelse af regel 20, stk. 7, litra a) og c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.
 - Tilsvarende tilsidesættelse af artikel 53, stk. 2, litra c), og d), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 med hensyn til sagsøgerens ophavsret til billedet af pakningen »Djili« skrevet med røde bogstaver på en blå pakning med et billede af en papegøje og med hensyn til sagsøgerens ret til at bruge et handelsnavn for varer som omhandlet i EU-Domstolens dom i sag C-17/06, Celine.
 - Andre relevante retlige bestemmelser.
-

Sag anlagt den 21. juli 2017 — Fifth Avenue Entertainment mod EUIPO — Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Sag T-459/17)

(2017/C 309/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, De Forenede Stater) (ved barrister B. Brandreth og advokat D. Cañadas Arcas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fifth Avenue Entertainment LLC

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »THE COMMODORES« — registreringsansøgning nr. 13 370 077

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 851/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. juli 2017 — TP mod Kommissionen

(Sag T-464/17)

(2017/C 309/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: TP (ved advokat W. Limuti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation og tilbagetrækning af den anfægtede afgørelse og annullation af alle de deraf følgende retsakter samt af de forberedende retsakter, selv om disse endnu ikke kendes, ved annullation af alle de efterfølgende retsvirkninger over for sagsøgeren, som indvirker på hans retlige og formuemæssige situation; det fastslås dels, at spørgsmålet skal behandles på en måde, som gør det muligt for sagsøgeren at fremføre sine egne argumenter efter at have modtaget de nødvendige oplysninger, dels at den nye afgørelse skal vedtages under overholdelse af principperne om berettiget forventning, lovlighed og gennemsigthed.

- Det foreliggende søgsmål antages til realitetsbehandling og det fastslås, at tjenestemanden har lidt et tab, og nærmere bestemt ikke kun et økonomisk tab, men ligeledes et ikke-økonomisk tab (psykisk og fysisk skade), således som det fremgår af den retsmedicinske sagkyndige erklæring, der er bilagt sagsakterne, som fastslår et alvorligt middel eksistentielt tab [i form af lidelse] samt en tilpasningsforstyrrelse med angst og kronisk depressivt humør fremkaldt af et trauma opstået i forbindelse med arbejdet og som kan opgøres til 20 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører afgørelsen om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage. I denne klage anfægtede sagsøgeren den af Kontoret for Forvaltning og Fastsettelse af Individuelle Rettigheder (PMO) foretagne indeholdelse i hans løn efter dom afsagt af Tribunale di Treviso (retten i Treviso), hvori retten fastslog skilsmissen mellem sagsøgeren og hans tidligere ægtefælle.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført følgende anbringender:

1. Tilsidesættelse af tjenestemandens ret til at blive hørt og til at fremsætte sine bemærkninger.
2. Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at modtage relevante oplysninger med henblik på at kunne forsvare sig.
3. Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at modtage oplysning om de grunde, som forhindrer, at de relevante oplysninger fremsendes til ham.
4. Tilsidesættelse og forkert anvendelse af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽¹⁾ og følgelig tilsidesættelse af retten til oplysning om den procedure, der er iværksat over for sagsøgeren, og tilsidesættelse af pligten til at begrunde afgørelser.
5. Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og følgelig tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive forsvaret og bistået af institutionen over for andre personers angreb.
6. Sagsøgeren har lidt fysisk og psykisk skade, og der er årsagsforbindelse mellem administrationens adfærd og den lidte skade.

⁽¹⁾ EFT 2001, L 145, s. 3.

Sag anlagt den 26. juli 2017 — VKR Holding mod EUIPO (VELUX)

(Sag T-465/17)

(2017/C 309/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VKR Holding A/S (Søborg, Danmark) (ved advokat J. Heebøll)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »VELUX« — registreringsansøgning nr. T 2 299 611

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. maj 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1927/2016-2)

Påstande

- Appellkammerets afgørelse om afslag på klagen annulleres, og registreringsansøgning nr. T 2 299 611 vedrørende EU-varemærke nr. 000 651 869 (VELUX) imødekommes.

— Subsidiært, hjemvises sagen til appelkammeret.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 34, stk. 2, og regel 28 i EU-varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 28. juli 2017 — The Scotch Whisky Association mod EUIPO — José Estévez (JOHN COR)

(Sag T-469/17)

(2017/C 309/50)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne F. Rodríguez Domínguez og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: José Estévez, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »JOHN COR« — EU-varemærke nr. 10 965 937

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. maj 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1290/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 1, og artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g) og j), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. juli 2017 — Sensotek mod EUIPO — Senso Technologie (sensotek)

(Sag T-470/17)

(2017/C 309/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Tyskland) (ved advokat J. Klink)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Senso Technologie Srl (Rom, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Sensotek GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »sensotek« — registreringsansøgning nr. 10 648 871

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. maj 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1953/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. juli 2017 — Edison mod EUIPO (EDISON)

(Sag T-471/17)

(2017/C 309/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Edison SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne F. Boscariol de Roberto, D. Martucci og I. Gatto)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »EDISON« — registreringsansøgning nr. 3 315 991

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. april 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1355/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Det var en fejl at udelukke »elektricitet« fra klasse 4 med henvisning til, at det ikke henhører under »brændstoffer (motordrivmidler)«, »motorbrændstof« og »belysningsstoffer« i ottende udgave af Niceklassifikationen.
-

Sag anlagt den 3. august 2017 — Ghost — Corporate Management mod EUIPO (Dry Zone)**(Sag T-488/17)**

(2017/C 309/53)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Ghost — Corporate Management, S.A. (Lissabon, Portugal) (ved advokat S. de Barros Araújo)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ordmærket »Dry zone« — registreringsansøgning nr. 15 498 322*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 5. juni 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 0683/2017-2)**Påstande**

- Retten giver sagsøgeren medhold i dette søgsmål og annullerer følgelig afgørelse truffet den 5. juni 2017 af Andet Appellkammer og erstatter dermed den anfægtede afgørelse med en anden, hvorved det fastslås, at klage nr. R 683/2017-2 blev indgivet i tide, således at den kan fremmes til behandling.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 60 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1) og af regel 60 i Kommissionens forordning (EF) Nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303 af 15.12.1995, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker og Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2869/95 om de gebyrer, der skal betales til Harmoniseringskontoret for det indre marked (varemærker og mønstre) (EUT 2015, L 341, s. 21)
- Andet anbringende: Manglende iagttagelse af den processuelle beskyttelse, som sagsøgeren er berettiget til, ved ikke at fastslå, at der foreligger faktiske omstændigheder uden for sagsøgerens kontrol, eller som udgør force majeure, hvilket er i strid med proportionalitetsprincippet
- Tredje anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 2. august 2017 — Windspiel Manufaktur mod EUIPO (gengivelse af en kapsel på en flaske)**(Sag T-489/17)**

(2017/C 309/54)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Tyskland) (ved advokat O. Löffel)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Et EU-positionsmærke (gengivelse af en kapsel på en flaske) — registreringsansøgning nr. 15 024 987

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juni 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1374/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 18. juli 2017 — Gauff mod EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Sag T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Rettens kendelse af 7. juli 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Sag T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA